

Cuprins

<i>Introducere</i>	5
<i>Capitolul 1</i>	
Sabatul, ziua sfințită de Dumnezeu (<i>Ellen G. White</i>)	9
<i>Capitolul 2</i>	
Importanța Sabatului (<i>Ellen G. White</i>)	19
<i>Capitolul 3</i>	
Respectarea Sabatului – principii generale (<i>Conferința Generală</i>)...26	
<i>Capitolul 4</i>	
Sfințirea Sabatului (sâmbetei) și managementul afacerilor – principii generale (<i>Uniunea Română</i>)	49
<i>Capitolul 5</i>	
Sfințirea Sabatului – aspecte practice (<i>Uniunea Română</i>).....	57
<i>Capitolul 6</i>	
Principii de referință pentru păzirea Sabatului și atributele divine care stau la baza acestora (<i>May-Ellen Colon</i>).....	66
<i>Capitolul 7</i>	
Principii de hermeneutică biblică (<i>Lect. univ. dr. Zoltan Szalos-Farkas</i>)	74
<i>Capitolul 8</i>	
Sabatul – provocare pentru lume și pentru adventiști (<i>Florin Lăiu</i>) ..	81
<i>Anexe</i>	101

Sabatul, ziua sfințită de Dumnezeu

Ellen G. White

Articolul următor conține mărturii ale lui Ellen White cu privire la aspectele importante ale păzirii Sabatului, așa cum apar în lucrarea Handbook of Seventh-day Adventist Theology, p. 529-535. Acesta a fost publicat pentru prima dată în limba română în anul 2005, în numărul din luna septembrie al revistei Curierul Adventist.

Originea și semnificația Sabatului

„În Eden, Dumnezeu a instituit un monument de aducere-aminte a lucrării Sale de creație, așezând binecuvântarea Sa asupra zilei a șaptea. Sabatul i-a fost dat lui Adam, părintele și reprezentantul întregii familii omenești. Păzirea lui trebuia să fie un act de recunoaștere, plină de mulțumire, din partea tuturor celor ce aveau să locuiască pe suprafața pământului, că Dumnezeu a fost Creatorul lor și El este Suveranul lor legitim, că ei erau lucrarea mâinilor Lui și supuși ai autorității Sale.” (*Patriarhi și profeti*, p. 32)

Nevoia umană de Sabat

„Dumnezeu a văzut că Sabatul era esențial pentru om, chiar și în Paradis. El avea nevoie să lase deoparte, în una dintre cele șapte zile, propriile sale interese și ocupații, ca să poată contempla mai profund lucrările lui Dumnezeu și să mediteze asupra puterii

și bunătății Sale. El avea nevoie de Sabat ca să-i reamintească mai viu de Dumnezeu și să-i trezească mulțumirea pentru toate cele de care se bucura, pe care le avea și care veneau din mâna binefăcătoare a Creatorului.” (*Idem*, p. 32).

„Sabatul, ca monument de aducere-aminte a puterii creatoare a lui Dumnezeu, arată spre El ca Făcător al cerului și al pământului. De aceea, este un martor permanent al existenței Sale și un amintitor al măreției Lui, al înțelepciunii și al iubirii Lui. Dacă Sabatul ar fi fost întotdeauna păstrat cu sfințenie, n-ar fi existat niciodată nici un necredincios sau idolatru.” (*Idem*, p. 337).

Principiile Domnului Hristos cu privire la respectarea Sabatului

„Când iudeii s-au depărtat de Dumnezeu și n-au mai căutat ca, prin credință, să-și însușească neprihănirea lui Hristos, Sabatul și-a pierdut însemnătatea pe care o avea... În zilele lui Hristos, Sabatul devenise atât de pervertit, încât păzirea lui reflecta mai degrabă caracterul oamenilor egoiști și despotici decât caracterul Părintelui ceresc, iubitor.” (*Hristos, Lumina lumii*, p. 225).

„El venise pentru a elibera Sabatul de cerințele care-l împovărau, care făcuseră din el un blestem, în loc de binecuvântare. Din motivul acesta a ales El ca în Sabat să facă lucrarea de vindecare la Betesda. El ar fi putut să-l vindece pe bolnav în oricare dintre zilele săptămânii sau ar fi putut să-l vindece fără să-i spună să-și ducă patul. Dar în felul acesta nu i-ar fi dat ocazia pe care o dorea. Fiecare faptă a lui Hristos pe pământ avea la bază un scop înțelept. Tot ce făcea era important în sine, precum și prin învățătura pe care o dădea. Dintre nenorociții de la scăldătoare, El a ales cazul cel mai grav, ca să exercite asupra lui puterea Sa vindecătoare și i-a poruncit omului să-și ducă patul prin oraș, ca să vestească marea lucrare săvârșită asupra lui. Lucrarea aceasta a stârnit discuții cu privire la ce anume era îngăduit să se facă în

Noi știm că binecuvântarea lui Dumnezeu nu poate veni asupra acestei biserici până când nu va exista o reformă în acest punct important [Sabatul]. Cei care ocupă poziții de răspundere ar trebui să fie atenți ca exemplul și cuvintele lor să fie de așa natură încât să-i conducă pe oameni la concepții și practici corecte. Ei ar trebui să se asigure că în niciun fel nu micșorează cerințele lui Dumnezeu.”

Ellen White

ISBN: 978-973-101-491-3

CG: 51068

Casa de Editură
Viață și Sănătate